

Bratislav Ljubišić

DIPLOMA

novembar 2006.

P risećali smo se dana kada smo pred zoru izlazili iz ateljea podnadulih, crvenih očiju, nokata izgorelih od cigareta. Koža nam je mirisala na beli luk, prsti su nam bili ulepljeni lepilom, štamparska boja skupljala ispod noktiju, miris pečatnog voska ispunjavao nam je nozdrve. Često smo bili posuti ljuspicama zlatnih listića. S nespokoјstvom smo očekivali sutrašnji dan i razmišljali kakvo je delo ostalo iza nas, posle neprospavane noći. Dešavalo se da sutra nešto treba popraviti ili doraditi. Radovali smo se uspesima a, ponekad, zakratko, bivali obeshrabreni nerealnim i nedorečenim zahtevima naručilaca. Istrajavali smo, istrajavali... Voleli smo i volimo svoj posao jer on donosi privilegije, sreću i zadovolјstvo, što ih uživaju samo oni koji se bave umetnošću. Na vijugavom smo putu stvaralaštva i evo nas danas pred Vama"

Tako piše u katalogu izložbe Stefan Fileki, profesor u penziji Fakulteta primenjene umetnosti. Njegov kompanjon na izložbi, Boško Karanović je samo četiri godine stariji, i takođe je pro-

fesor u penziji, samo je on predavao grafiku na Fakultetu likovnih umetnosti. Izložba koja je pred nama je malo svedočanstvo o ukusima koji su dominirali među zvaničnim krugovima, onima koji su dodeljivali nagrade i priznanja. Nagrada ima sijaset i tu se ne treba preterano zadržavati. Ali kako su dodeljivane i što je najvažnije čime su priznanja obeležavana je ostatak za budućnost. Nije sve jedno na čemu je ocena vašeg školovanja koje se završilo Fakultetskom diplomom. Ili na čemu je i kako oblikovano priznanje za mukotrpan rad. Kakva su slova, ima li ukrasa, onih zavijutaka kojima se odlikuje lepo pisanje, kalgrafija. Dva profesora su morala da se povinuju željama naručilaca – to je izvesno. Ali koliko i kada su uspevali da nametnu svoj ukus, da ubace nešto od svoga osećaja za lepo – pitanje je na koje ukratko odgovara izložba. Moram da priznam da ima malo razbarušenosti. Ozbilјnost narudžbina i povoda diktirala je sam izgled diploma i zahvalnica. No, tu i tamo, zaigrali su se autori i jasno stavili do znanja korisnicima njihovih usluga da se umetnost uvek vešto bez obzira što je to kriomice, uvlači u suvoparnost administracije, preciznost fakata. Tako i na ovoj izložbi imamo tu i tamo poigravanja tek da se vidi duh i dah vremena u kojem je ovaj vid stvaralaštva nastajao.